

Stk. 2. Landbrugsministeren afgør på grundlag af en gennem veterinærdirektoratet fremsendt indstilling fra et nævn sammensat som anført i stk. 3, inden for hvilke grene af dyrlægernes arbejdsområde en dyrlæge kan opnå tilladelse til at betegne sig som specialist, og fastsætter de nærmere betingelser, hvorunder en sådan tilladelse kan opnås.

Stk. 3. På veterinærdirektoratets foranstaltning nedsættes i hvert enkelt tilfælde et specialistnævn bestående af 4 medlemmer, hvoraf 2 udpeges af det veterinærvidenskabelige fagråd og 2 af den danske dyrlægeforening.

Kapitel IV.

Dyrlægernes pligter.

§ 7. En autoriseret dyrlæge er under udøvelsen af sin gerning forpligtet til at vise omhu og samvittighedsfuldhed.

Stk. 2. Enhver praktiserende dyrlæge er forpligtet til på begæring at yde den første fornødne hjælp til alvorligt tilskadekomne dyr eller til dyr med smertevoldende sygdomme eller fødselshindringer, når hurtig hjælp efter de foreliggende oplysninger må anses for nødvendig. Har dyrlægen gyldigt forfald, eller kan rettidig hjælp ydes af en anden, som efter forholdene er nærmere dertil, er dyrlægen dog fritaget for den omhandlede forpligtelse.

Stk. 3. Enhver autoriseret dyrlæge har pligt til inden for sit praksisområde at påtage sig veterinært arbejde som et led i offentlig bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos husdyrene.

Stk. 4. Enhver autoriseret dyrlæge skal afgive de indberetninger og anmeldelser, som veterinærdirektoratet afkræver ham med henblik på konstatering og bekæmpelse af sygdomme hos husdyrene samt vedrørende den veterinære levnedsmiddelkontrol og det veterinære levnedsmiddeltilsyn. Endvidere skal han på forlangende give direktoratet enhver oplysning om forhold i forbindelse med hans udøvelse af dyrlægegerning. Landbrugsministeren kan fastsætte regler for, i hvilket omfang og på hvilken måde dyrlæger af hensyn til indberetnings- og anmelderpligten skal føre ordnede optegnelser over visse dele af deres virksomhed.

Stk. 5. Det påhviler en autoriseret dyrlæge at basere indberetninger, attester og udtalelser på en omhyggelig undersøgelse af grundlaget herfor.

§ 8. Såfremt veterinærdirektoratet anser det for ønskeligt, at der føres kontrol med en dyrlæges ordinationer af euforiserende stoffer, kan veterinærdirektoratet pålægge ham at føre nøjagtige optegnelser om disse ordinationer, herunder om ordinationernes tidspunkt, art og mængde, dyrets art, dets ejers navn og adresse samt indikationen for ordinationen, og at indsende disse optegnelser til veterinærdirektoratet efter nærmere af dette fastsatte bestemmelser. Veterinærdirektoratet fastsætter, hvad der i denne paragraf skal forstås ved euforiserende stoffer.

Kapitel V.

Dyrlæger i offentlig tjeneste.

§ 9. Ved besættelse af en statslig eller kommunal ledende dyrlægestilling skal den pågældende myndighed forinden besættelsen indhente en af landbrugsministeren nærmere foreskrevet sagkyndig vurdering af ansøgerens kvalifikationer. Stillingen må kun besættes med en dyrlæge, der ved en sådan vurdering er blevet anset for kvalificeret.

Stk. 2. Dyrlægestillinger, der uden at være tjenestemandstillinger besættes af statslig eller kommunal myndighed, skal i tilfælde af ledighed besættes efter opslag.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan efter forhandling med den danske dyrlægeforening undtage visse stillinger fra de i stk. 1 og 2 fastsatte regler.

Kapitel VI.

Tilsyn.

§ 10. De autoriserede dyrlæger er undergivet tilsyn af veterinærdirektoratet. Dyrlægerne skal på veterinærdirektoratets forlangende give direktoratet de for tilsynets gennemførelse fornødne oplysninger.

Stk. 2. De ved statslige undervisnings- og forskningsinstitutter beskæftigede dyrlæger er, for så vidt angår deres virksomhed ved disse institutter, undtaget fra bestemmelserne i stk. 1.